

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1TdoVS/1/2022
Identifikačné číslo spisu: 9522100016
Dátum vydania rozhodnutia: 08.03.2022
Meno a priezvisko: JUDr. František Mozner
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:9522100016.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Petra Paludu, JUDr. Martina Bargela, JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci obvineného Ing. U. R., pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 8. marca 2022 v Bratislave o sťažnosti obvineného Ing. U. R. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. januára 2022, sp. zn. 5 Tost-š 2/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť obvineného Ing. U. R. zamieta.

Odôvodnenie

Na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) aktuálne prebieha pod sp. zn. 5 Tost-š 2/2022 konanie o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu zo 16. januára 2022, sp. zn. 11Tp/4/2022, ktorým bolo rozhodnuté o nevzatí obvineného Ing. U. R.Ö. do väzby; o tejto sťažnosti má rozhodnúť senát zložený z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta.

Najvyšší súd uznesením z 27. januára 2022, sp. zn. 5 Tost-š 2/2022, na základe námietky zaujatosti vznesenej obvineným U. R. rozhodol podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku, že JUDr. Juraj Kliment nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania vo veci obvineného Ing. U. R., vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Tost-š 2/2022. V odôvodnení tohto rozhodnutia najvyšší súd zároveň uviedol, že o námietkach zaujatosti obvineného vznesených voči JUDr. Petrovi Hatalovi a JUDr. Petrovi Štíftovi podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku nekonal.

Proti tomuto uzneseniu, ktoré bolo obvinenému U. R. a jeho obhajcom oznámené doručením jeho rovnopisu 9. februára 2022, podal obvinený 14. februára 2022 prostredníctvom jedného zo svojich obhajcov sťažnosť.

V jej úvode uviedol, že dôvodom pre podanie námietky zaujatosti proti riadiacemu predsedovi senátu 5T

a jeho členom a zároveň dôvodom aktuálnej sťažnosti bolo (a je) posúdenie okolností, či z objektívneho a subjektívneho hľadiska je možné konštatovať stav, ktorý vylučuje možnosť alebo dôvodne narúša dôveru, že príslušní sudcovia budú spôsobilí pre pomer k veci alebo pomer k jeho osobe rozhodovať nestranne a bez postranných úmyslov.

Zopakoval, že základnými argumentmi jeho námietky zaujatosti boli: (i) príbuzenstvo JUDr. Juraja Klimenta s prokurátorom JUDr. Ondrejom Repom, PhD., (ii) nepriateľský vzťah menovaného sudcu a členov senátu k jeho obhajcom a (iii) úzke priateľské a kolegiálne väzby medzi členmi senátu 5T. Podotkol, že jeho sťažnosť obsahuje i nové skutočnosti vyplývajúce z uznesenia generálneho prokurátora Slovenskej republiky zo 4. februára 2022, sp. zn. IV/3 GPt 117/21/1000-27, v trestnej veci obvinených pplk. Mgr. C. Č. a spol., ktoré v prílohe predložil.

Príbuzenský vzťah prokurátora JUDr. Ondreja Repu, PhD. k sudcovi JUDr. Jurajovi Klimentovi (strýko a synovec) predstavuje takú okolnosť, ktorá podľa sťažovateľa objektívne neumožňuje dotčným sudcovi rozhodovať nestranne vo veciach, na ktorých sa v určitej forme zúčastnil a v konkrétnej miere participoval ako prokurátor JUDr. Ondrej Repa, PhD. Z tohto hľadiska je dôležité posúdiť, v akej podobe participoval prokurátor JUDr. Ondrej Repa, PhD. na konaní vedenom pod ČVS: PPZ-339/NKA-BA2-2020 (tzv. kauza Judáš), po vylúčení na samostatné konanie v súčasnosti vedenom proti obvinenému pod ČVS: PPZ-155/NKA-BA2-2020, a taktiež všeobecne na úkonoch nasmerovaných proti jeho osobe.

Skutkovo a právne podobnú situáciu riešil podľa sťažovateľa Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) v náleze z 9. decembra 2021, sp. zn. II. ÚS 300/2021. V ňom sa uvádza, že (i) prokurátor JUDr. Ondrej Repa, PhD. bol v trestnej veci vedenej pod ČVS: PPZ-339/NKA-BA2-2020 činný v takom rozsahu, že jeho vzťah k sudcovi JUDr. Jurajovi Klimentovi musí byť predmetom posúdenia, pričom (ii) dodatočné ospravedlnenie sťažovateľa Ing. G. L. prokurátorom JUDr. Ondrejovi Repovi, PhD. a JUDr. Michalovi Šúrekovi nemá žiaden vplyv na otázku nestrannosti príbuzenského pomeru medzi menovanými osobami a (iii) JUDr. Juraj Kliment mal tento pomer sám vopred aktívne hlásiť.

V tejto súvislosti je sťažovateľ presvedčený, že práve (i) objektívna nemožnosť očakávania, aby strýko JUDr. Juraj Kliment uznal nezákonný postup synovca JUDr. Ondreja Repu, PhD. v jeho neprospech a vytkol mu jeho chyby v sťažovateľov prospech, ako aj (ii) krčovitá snaha tohto sudcu za každú cenu, bez ohľadu na nespochybniteľné fakty a doslova „stoj-čo-stoj“ rozhodovať vo veciach, v ktorých bol činný ako prokurátor ÚSP GP SR JUDr. Ondrej Repa, PhD. a v ktorých je (podľa tvrdenia sťažovateľa) priamo podozrivý z manipulácie výpovedí svedkov ako aj dôkaznej situácie, je presne ten faktor, ktorý podľa sťažovateľa priamo vylučuje nestrannosť menovaného sudcu.

V nadväznosti na to obvinený konštatuje, že vo veci vedenej pod ČVS: PPZ-339-NKA-BA2-2020 mu, rovnako ako Ing. G. L., bolo vznesené obvinenie pre skutok 7) na základe výpovedí dvoch svedkov - Ing. R. E. a D. D., ktorí úzko spolupracujú s prokurátormi JUDr. Ondrejom Repom, PhD. a JUDr. Danielom Lipšicom, LL.M. Podľa sťažovateľa tak existujú podozrenia, že tak vo veci vedenej pod ČVS: PPZ-339/NKA-BA2-2020 ako aj v iných veciach vrátane veci vedenej pod ČVS: PPZ-331/NKA-BA2-2020 (tzv. kauza Očistec) sú obaja menovaní svedkovia výmenou za nezákonné výhody pripravení plniť pokyny a želania prokurátorov JUDr. Ondreja Repu, PhD. a JUDr. Daniela Lipšica, LL.M. Sudca JUDr. Juraj Kliment sa teda podľa obvineného nachádza v situácii, že ak by uznal jeho (obvineného, pozn.) tvrdenia, tak by priamo poškodil svojho synovca, čo vylučuje jeho nestrannosť.

Pokiaľ ide o Ing. R. E. a D. D., obvinený uviedol, že pri týchto dvoch osobách prebieha preverovanie podozrenia, že ich výpovede boli zo strany orgánov činných v trestnom konaní manipulované výmenou za nezákonné výhody. Podľa sťažovateľa práve v prípade JUDr. Ondreja Repu, PhD. sa pritom množia výpovede, zvukové záznamy ako aj záznamy telekomunikačnej prevádzky, z ktorých vyplýva, že D. D. bol týmto prokurátorom odporúčaný ako univerzálny svedok v rôznych trestných veciach a zároveň svedok Ing. R. E. bol ním nabádaný, aby vypovedal proti nemu (obvinenému, pozn.) a iným osobám (najmä F. I., N. L. atď.), a to predovšetkým na objednávku predstaviteľov hnutia OĽANO-NOVA,

ktorej nominantom na post generálneho prokurátora bol JUDr. Juraj Kliment, a to s cieľom vytvoriť zločineckú skupinu SMER-SD, ktorého predseda sa ho (obvineného, pozn.) verejne zastal.

V tejto súvislosti poukázal sťažovateľ aj na výpovede osôb L., T., L., D. a ďalších, ale tiež na zvukové a obrazovo-zvukové záznamy zabezpečené Slovenskou informačnou službou a Úradom inšpekčnej služby, ktoré podľa neho dokumentujú podozrenia voči JUDr. Ondrejovi Repovi, PhD., ktoré JUDr. Juraj Kliment nemôže objektívne posudzovať, nakoľko by tým poškodil svojho synovca a súčasne by konal v prospech jeho (obvineného, pozn.) a politickej strany SMER-SD, čo je z pohľadu príbuzenstva, verejných vystúpení a vyjadrení, no najmä politickej angažovanosti JUDr. Juraja Klimenta podľa sťažovateľa vylúčené.

Už skôr zmienené uznesenie generálneho prokurátora, na ktorého obsah poukázal aj citáciou jeho konkrétnych častí, pritom podľa neho poskytuje čiastočný obraz nezákonností v podobe podozrenia z manipulovania vyšetrovania, ktorých sa mal JUDr. Ondrej Repa, PhD. dopúšťať v prospech politického subjektu OĽANO a kriminalizácie vybraných osôb a strany SMER-SD. Podľa sťažovateľa je pritom zrejmé, že jediným dôvodom, pre ktorý sa JUDr. Juraj Kliment v spolupráci s ostatnými dvoma členmi senátu 5T JUDr. Petrom Šiftom a JUDr. Petrom Hatalom nevyviedol z rozhodovania v tejto trestnej veci, je jeho potreba „zubami nechťami brániť záujmy svojho kamaráta JUDr. Daniela Lipšica, svojho synovca JUDr. Ondreja Repu, PhD. a v neposlednom rade svoje záujmy, ktoré sú veľmi úzko späté so záujmami politickej strany, či hnutia NOVA-OĽANO, ktorej nosnými predstaviteľmi sú dvojica LIPŠIC & MATOVIČ.“

Zároveň poukázal na to, že podľa uznesenia najvyššieho súdu z 3. augusta 2021, sp. zn. 4 Tost 33/2021 (členom ktorého senátu bol aj JUDr. Peter Hatala), má právo na prístup k dôkazom, na ktoré poukazuje už opakovane zmienené uznesenie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (a to nielen v ním citovanom ale v úplnom rozsahu). Výslovil pritom názor, že toto uznesenie najvyššieho súdu bolo síce prijaté v tzv. kauze Očistec, a to z dôvodu preverenia podozrenia z manipulácie dôkazov, avšak na základe analogického podozrenia aj v tzv. kauze Judáš, nie je dôvod nepriznať mu toto právo aj v tejto veci, resp. je dôvodné predpokladať predloženie predmetných dôkazov v tejto veci, pričom nie je možné očakávať ich objektívne hodnotenie od strýka prokurátora, proti ktorému majú smerovať.

V nadväznosti na to tvrdí, že z predmetného uznesenia generálneho prokurátora Slovenskej republiky vyplýva, že vyšetrovatelia (Č., Ď., G.) a dočasne poverený riaditeľ Úradu inšpekčnej služby (E.) boli v úzkom kontakte s prokurátorom JUDr. Ondrejom Repom, PhD. pri plánovaní činnosti proti vyšetrovaciemu tímu zriadenému na Úrade inšpekčnej služby pod názvom Oblúk, ktorý prešetroval podozrenia z manipulácie trestných konaní známych ako Judáš a Očistec aj proti jeho (obvineného, pozn.) osobe. Prokurátor JUDr. Ondrej Repa, PhD. mal uvedeným osobám poskytovať citlivé informácie o výsluchoch vykonávaných na generálnej prokuratúre v živých trestných veciach a zároveň sa zaujímal o stav konania vedeného pod ČVS: PPZ-205/NKA-BA1-2021, a to napriek tomu, že v tejto veci nebol dozorovým prokurátorom, keďže ním bol priamo JUDr. Daniel Lipšic, LL.M.

Podľa obvineného je zrejmé, že JUDr. Ondrej Repa, PhD. je v konkrétnych veciach činný a zasahuje do ich priebehu, aj keď nie je priamo dozorovým prokurátorom, pričom z uznesenia generálneho prokurátora, na ktoré bolo poukazované, sú zreteľné úzke väzby medzi JUDr. Danielom Lipšicom, LL.M., JUDr. Ondrejom Repom, PhD., JUDr. Michalom Šúrekom a JUDr. Petrom Kyselom, ako aj väzby týchto prokurátorov na výkonnú moc, konkrétne ministra vnútra, nominanta strany NOVA-OĽANO.

Pokiaľ je teda potrebné hodnotiť na jednej strane podozrenie z manipulácie trestného konania v tzv. kauze Judáš aj prokurátorom JUDr. Ondrejom Repom, PhD. proti nemu (obvinenému, pozn.) a na druhej strane objektívny stav podozrenia voči nemu (obvinenému, pozn.), ktoré je priamo závislé od vyvrátenia podozrení z manipulácie konania, potom nie je podľa sťažovateľa v danom prípade (pre konflikt záujmov „REPA c/a BÖDÖR“) za žiadnych okolností možné očakávať, že JUDr. Juraj Kliment bude objektívne pristupovať k hodnoteniu dôkazov.

Napokon sťažovateľ dodal, že sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta zároveň viaže k JUDr. Danielovi Lipšicovi, LL.M. priateľstvo, spoločné predchádzajúce pracovné a politické aktivity, ktoré sú podľa neho v takej intenzite, že je priam vylúčené, aby títo sudcovia uznali dôvodnosť jeho argumentácie.

Pokiaľ ide o sudcu JUDr. Petra Hatalu, tak jeho letargia a submisívny postoj, kedy ani raz nevystúpil proti nezákonnému postupu predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta, pri ktorom musel mať vedomosť o absencii jeho nestrannosti, ho podľa obvineného priam diskvalifikujú ako nezávislého, nestranného, a teda nezákonného sudcu.

V podstate z týchto dôvodov obvinený navrhol, aby najvyšší súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) a b) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie najvyššieho súdu a následne sám rozhodol tak, že JUDr. Juraj Kliment je vylúčený z vykonávania úkonov a rozhodovania v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 5 Tost-š 2/2022 pre jeho pomer k veci, k osobe obvineného a k osobe jeho obhajcov a v druhej časti vrátil vec súdu prvého stupňa s pokynom, aby konal a rozhodol o námietke zaujatosti týkajúcej sa JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) v písomnom vyjadrení zo 16. februára 2022 k podanej sťažnosti obvineného uviedol, že ním uplatnená argumentácia je absolútne nedôvodná, zavádzajúca a na hrane zákonnosti. Obvinený prostredníctvom svojho obhajcu argumentuje rôznymi skutočnosťami, ktoré vyplývajú z iných trestných konaní, ktoré pospájal do jemu priaznivej podoby, ktorá však nemá reálny základ.

V ďalšej časti vyjadrenia prokurátor cituje vybrané pasáže z obžaloby podanej v trestnej veci „Očistec“ (VII/3 Gv 147/20/100), uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 1. októbra 2021, sp. zn. 2Tpo/64/2021, uznesenia Špecializovaného trestného súdu zo 4. októbra 2021, sp. zn. 9Tp/4/2020, a z uznesenia najvyššieho súdu z 18. októbra 2021, sp. zn. 5 Tost 55/2021, s tým, že dôrazne odmieta akékoľvek spájanie Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky s manipuláciou trestných konaní, pričom podľa neho neexistuje žiadny reálny dôkazný podklad k takémuto záveru. V tejto súvislosti tiež dodal, že pasáže citovanej komunikácie uvedené v sťažnosti obvineného nekorešpondujú s tou, ktorá je uvedená v anonymizovanej podobe uznesenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktoré bolo zverejnené, a preto nie je ani zrejme, aký je celkový kontext, ale predovšetkým to, odkiaľ obhajoba získala konkrétne údaje z týchto prepisov. V prílohe vyjadrenie zároveň predložil uznesenie prokurátora JUDr. Ondreja Repu, PhD. z 3. septembra 2021, č. p. VII/3 Gv 147/20/1000-567, o tom, že nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v tzv. „kauze Očistec“ vedenej pod ČVS:PPZ-331/NKA-BA2-2020.

V podstate z týchto dôvodov prokurátor navrhol, aby sťažnostný súd podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť obvineného zamietol ako nedôvodnú.

V nadväznosti na podanú sťažnosť a po náhodnom pridelení veci (17. februára 2022) na rozhodnutie inému - päťčlennému senátu najvyššieho súdu [§ 32 ods. 5 písm. d) Trestného poriadku v spojení s § 18 ods. 1 veta druhá zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov], ktorého členmi sú JUDr. František Mozner, JUDr. Peter Paluda, JUDr. Martin Bargel, JUDr. Dana Wänkeová a JUDr. Patrik Příbelský, PhD., sťažovateľ podaním doručeným najvyššiemu súdu 22. februára 2022 vzniesol námietku zaujatosti voči sudcom JUDr. Martinovi Bargelovi a JUDr. Patrikovi Příbelskému, PhD.

U sudcu JUDr. Martina Bargela má zakladať pomer k veci ako aj k jeho (obvineného, pozn.) osobe jeho vyjadrenie o „megastroji korupcie“ vo veci v tom čase vedenej pod ČVS: PPZ-349/NKA-BA3-2019, v ktorej senát, ktorému tento sudca predsedal, ho (obvineného, pozn.) vzal do väzby. Hoci Ústavný súd

Slovenskej republiky predmetný výrok neposúdil ako taký, ktorý by narušal prezumpciu nevinu, situáciu podľa sťažovateľa mení fakt, že uvedené vyjadrenie 20. februára 2022 použil bývalý premiér, predseda politickej strany OĽANO a súčasný minister financií Slovenskej republiky Mgr. Igor Matovič. V tejto súvislosti tiež zdôraznil, že vyjadrenia tohto politika o jeho osobe je nevyhnutné vnímať aj z pohľadu zaujatosti sudcu JUDr. Juraja Klimenta, ktorý bol nominantom Mgr. Igora Matoviča a jeho politickej strany OĽANO, a to tak do Súdnej rady Slovenskej republiky ako aj na post generálneho prokurátora Slovenskej republiky.

Na adresu sudcu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. sťažovateľ v podstate uviedol, že jeho pomer k veci má zakladať tá skutočnosť, že mal pôvodne (namiesto JUDr. Petra Hatalu, u ktorého medzičasom pominula prekážka v účasti na konaní a rozhodovaní) rozhodovať o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu zo 16. januára 2022, sp. zn. 11Tp/4/2022, ktorým bolo rozhodnuté o jeho nevzatí do väzby.

Ďalším podaním z 23. februára 2022, formálne označeným ako „DOPLNENIE DÔVODY NÁMIETKY“ proti JUDr. Patrikovi Príbelskému, PhD. a JUDr. Martinovi Bargelovi obvinený v skutočnosti nadviazal na svoju sťažnostnú argumentáciu ohľadom podozrenia z manipulácie dôkazov JUDr. Ondrejom Repom, PhD., ktoré navyše spája s (podľa neho evidentnou) motiváciou tohto prokurátora zapojiť sa do politického zápasu, poškodiť záujmy iných osôb a nehládieť pritom na zákonné postupy.

Obvinený v tomto smere uviedol, že 10. decembra 2021 bol jeho obhajca vyrozumený o začatí trestného stíhania vo veci zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, z ktorého sú podozriví doposiaľ bližšie nezistení verejní činitelia, a to príslušníci Policajného zboru služobne zaradení na pracovisku Prezídia Policajného zboru národnej kriminálnej agentúry, odbor Západ - Nitra. Z daného uznesenia o začatí trestného stíhania vyplýva, že predmetom podozrenia sú skutočnosti výkonu právomoci konkrétnych osôb v trestnej veci vedenej pod ČVS: PPZ-326/NKA-ZA1-2020, v ktorej boli nasadené informačno-technické prostriedky a následne tieto unikli na verejnosť tým spôsobom, že boli neoprávnené poskytnuté konkrétnym médiám a boli zneužitá na politický zápas predovšetkým stranou OĽANO proti strane SMER-SD. Za podozrivého podľa obvineného v tejto veci možno považovať najmä mjr. JUDr. Martina Juhása, ktorý vyšetroval trestnú vec vedenú pod ČVS: PPZ-326/NKA-ZA1-2020. Obvinený ďalej uviedol, že jeho obhajca v tejto veci prevzal obhajobu obvineného M. M., pričom sa oboznámil s obsahom spisu a najmä úradným záznamom vyšetrovateľa mjr. JUDr. Martina Juhása z 3. novembra 2021, kópiu ktorého v prílohe predložil a z ktorého zároveň cituje, že: „V priebehu rozhovoru s krajským prokurátorom Nitra mi bolo vyčítané ... , že ja som nemal právomoc posudzovať ITP a rozhodnúť o ich odstúpení, že o tom mal rozhodnúť JUDr. Šedivý alebo JUDr. Zúzik, PhD., bolo mi vyčítané, že som záznamy o ITP odstúpil na ÚŠP, keď oni moju vec nedozorovali K veci uvádzam, že o konzultáciách na ÚŠP ako aj o odstúpení uvedených ITP z akcie s krycím názvom BOMBARDÉR P1 na ÚŠP GP SR bol oboznámený dozorový prokurátor JUDr. Michal Zúzik, PhD. ... Pri debate som mu uviedol, s kým som to konzultoval, že tam bol prítomný aj JUDr. Repa (pozn. JUDr. Ondrej Repa, PhD. synovec namietaného sudcu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Juraja Klimenta)...“ V tomto prípade je podľa obvineného zrejmé, že na vyšetrovanom trestnom čine zneužívania právomoci verejného činiteľa participovali za účelom zabezpečenia informácií pre politickú stranu OĽANO aj prokurátori Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, pričom až z citovaného úradného záznamu vyplynulo podozrenie proti prokurátorovi JUDr. Ondrejovi Repovi, PhD. Z toho podľa sťažovateľa vyplýva nemožnosť vnímať sudcu JUDr. Juraja Klimenta ako nestranného. Práve nezákonne získané a nezákonne uniknuté záznamy (označované ako „Chata“) sú podľa obvineného tak prokurátormi Úradu špeciálnej prokuratúry, ale aj ministrom vnútra používané na verejné a účelové spochybňovanie príslušníkov Úradu inšpekčnej služby (tímu Oblúk), vyšetrojúcich manipuláciu trestných konaní vedených pod ČVS: PPZ-331/NKA-BA2-2020 (kauza Očistec) a pod ČVS: PPZ-339/NKA-BA2-2020 (kauza Judáš). Obvinený zopakoval, že jeho záujmy sú v rozpore so záujmami JUDr. Ondreja Repu, PhD., pričom tento je súčasne v opozitnom postavení k jeho (obvineného, pozn.) otcovi a jeho obhajcom (podozrivý contra poškodení), čo absolútne vylučuje nestranný a objektívny pohľad na vec JUDr. Juraja Klimenta.

Skôr než päťčlenný senát najvyššieho súdu pristúpil k rozhodnutiu o podanej sťažnosti, posúdil námietky zaujatosti, ktoré voči sudcom JUDr. Martinovi Bargelovi a JUDr. Patrikovi Příbelskému, PhD. vzniesol sťažovateľ, a z nižšie objasnených dôvodov dospel k záveru, že tieto sú založené na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31 Trestného poriadku. Preto o nich podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku nekonal.

Podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca, [...] u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa § 31 ods. 2 Trestného poriadku sudca [...] je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, ak bol v prejednávanej veci činný ako prokurátor, policajt, spoločenský zástupca, obhajca, splnomocnenec zúčastnenej osoby alebo poškodeného, zástupca poškodeného alebo spoločný zástupca poškodených.

Podľa § 31 ods. 3 Trestného poriadku dôvodom vylúčenia sudcu alebo senátu nie je skoršie rozhodnutie sudcu alebo senátu o obvinenom, spoluobvinenom alebo o iných obvinených, ktorých trestné činy spolu súvisia.

Podľa § 31 ods. 4 Trestného poriadku z rozhodovania na súde vyššieho stupňa je okrem vylúčenia podľa odseku 2 vylúčený sudca, [...] ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní na súde nižšieho stupňa, a naopak. Z rozhodovania o dovolaní je vylúčený ten, kto sa v prejednávanej veci zúčastnil na rozhodovaní ako sudca alebo prísediaci súdu iného stupňa. Z rozhodovania o sťažnosti na nadriadenom orgáne je vylúčený prokurátor, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal alebo dal naň súhlas alebo pokyn.

Podľa § 32 ods. 1 veta tretia Trestného poriadku ak sudca alebo prísediaci je vylúčený z dôvodov uvedených v § 31 ods. 2 alebo 4, nahradí ho iný sudca určený na zastupovanie rozvrhom práce; prísediaceho nahradí iný prísediaci podľa pokynu predsedu senátu.

Podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 5 alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

Z citovaných ustanovení Trestného poriadku vyplýva, že zákonného sudcu možno vylúčiť z vykonávania úkonov v trestnom konaní len z taxatívne vymedzených dôvodov, ktoré sú založené na štyroch druhoch vzťahov, ktoré sú spôsobilé vyvolať pochybnosti o jeho nezaujatosti; konkrétne pre jeho pomer (i) k prejednávanej veci, (ii) k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, (iii) k ich zástupcom alebo (iv) k inému orgánu činnému v tomto konaní. Do prvej skupiny pritom patria aj dôvody uvedené v § 31 ods. 2 a ods. 4 Trestného poriadku, ktoré predstavujú osobitné prípady pomeru k prejednávanej veci, ktorý je daný tým, že sudca v nej bol činný v inom procesnom postavení, resp. na súde iného stupňa. Na rozdiel od ostatných dôvodov sa ale v ich prípade o vylúčení sudcu nerozhoduje a pokiaľ sú tieto dané, sudcu ex lege nahradí iný sudca určený na zastupovanie rozvrhom práce (§ 32 ods. 1 veta tretia Trestného poriadku).

V tejto súvislosti treba (vo všeobecnej rovine) tiež dodať, že zmyslom zavedenia § 32 ods. 6 Trestného poriadku bolo, a tým aj zmyslom jeho aplikácie má byť, zabránenie obštrukčným námietkam zaujatosti, ktoré by mohli viesť až k paralýze trestného konania. Zvlášť významné je to v prípade najvyššieho súdu, ktorý nemá alternatívny súd, ktorý by v prípade vylúčenia jeho sudcov mohol konať a rozhodnúť.

Vychádzajúc z uvedeného najvyšší súd konštatuje, že ak sťažovateľom namietaný výrok JUDr. Martina Bargela nenarušil princíp prezumpcie nevinu spôsobom, ktorý by ho vylučoval ako nie nezaujatého vo veci, v ktorej bol urobený [pozri uznesenie najvyššieho súdu z 28. januára 2021, sp. zn. 2 TdoVS

1/2021, a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) o prijatí na ďalšie konanie zo 14. júla 2021, č. k. II. ÚS 367/2021-55, body 36 až 44], o to viac ho nemôže diskvalifikovať z konania a rozhodovania v inej trestnej veci tohto obvineného. Inak povedané, ak tento výrok nezaložil pochybnosť o nezáujatosti tohto sudcu pre jeho pomer k veci, v ktorej bol učený, nemôže založiť žiadny dôvod vylúčenia podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku ani v inej trestnej veci toho istého obvineného. Z tohto pohľadu je potom irelevantné, či je následne takýto výrok opakovaný médiami alebo politikmi.

Vo vzťahu k JUDr. Patrikovi Príbelskému, PhD. treba uviesť, že sa na rozhodovaní, ktorého výsledkom je sťažnosťou napadnuté uznesenie, ako zastupujúci sudca napokon nezúčastnil, keďže dôvod na uskutočnenie zastúpenia ešte pred rozhodnutím veci odpadol (čl. XVI ods. 4 posledná veta Rozvrhu práce najvyššieho súdu na rok 2022 v znení opatrenia č. 1). V jeho prípade tak nie je daný dôvod vylúčenia podľa § 31 ods. 4 Trestného poriadku (rozhodovanie päťčlenného senátu najvyššieho súdu o sťažnosti proti uzneseniu jeho trojčlenného senátu ma totiž charakter rozhodovania na súde vyššieho stupňa), ktorý by ex lege odôvodňoval jeho nahradenie zastupujúcim sudcom. Zároveň samotný fakt, že v určitej fáze konania prichádzal do úvahy ako zastupujúci sudca, žiadny z dôvodov jeho vylúčenia taxatívne uvedených v § 31 ods. 1 Trestného poriadku nezakladá.

Napokon, pokiaľ ide o námietky, ktoré sťažovateľ uplatnil v doplnení z 23. februára 2022, tieto sa JUDr. Martina Bargela a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a ich prípadného pomeru k veci, ktorá je predmetom tohto konania, resp. k osobám, ktoré v tejto veci vystupujú či už ako osoby, ktorých sa úkon priamo týka, alebo ako ich zástupcovia, resp. ako iný orgán činný v danom konaní, vôbec nedotýkajú.

V ďalšom kroku sťažnostný súd (v senáte zloženom ako je uvedené vyššie) preskúmal na podklade sťažnosti obvineného U. R., ktorá bola podaná oprávnenou osobou včas, v súlade s § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku, a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Bez potreby obsérne opakovať aj z ustálenej rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu už notoricky známy subjektívny a objektívny prístup k posudzovaniu nezáujatosti sudcu (pozri s. 8 a 9 napadnutého uznesenia), považuje sťažnostný súd za potrebné v kontexte tejto veci zdôrazniť, že i keď je pri rozhodovaní o tom, či v konkrétnom prípade existuje legitímny dôvod obávať sa, že sudca nie je nezáujatý (teda že súd nie je nestranný), stanovisko tých, ktorí to tvrdia, dôležité, toto nie je rozhodujúce. Rozhodujúce je, či takúto obavu možno považovať z pohľadu nezáujatého pozorovateľa za objektívne oprávnenú (pozri napr. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Meng proti Nemecku, č. 1128/17, 16. február 2021, bod 46 a v ňom citovanú judikatúru).

Pokiaľ ide o sudcu JUDr. Juraja Klimenta, možno obvineným v námietke zaujatosti a následne v dôvodoch sťažnosti vecne uplatnené dôvody jeho vylúčenia zhrnúť nasledovne: (i) príbuzenských pomer k prokurátorovi JUDr. Ondrejovi Repovi, PhD., ktorý mal byť jednak činný v konaní vedenom proti sťažovateľovi a zároveň má byť podozrivý z manipulácie dôkazov, v dôsledku čoho nie je tento sudca podľa sťažovateľa schopný objektívne posúdiť dôkaznú situáciu v jeho veci; (ii) porušenie prezumpcie nevinu vzhľadom na jeho vyjadrenie v rozhovore z 11. novembra 2020; (iii) negatívny vzťah k jeho obhajcom Mgr. Marekovi Parovi a JUDr. Michalovi Mandzákovi, ktorý je daný neprimeranými mediálnymi vyjadreniami na ich adresu, a tiež tým, že JUDr. Michal Mandzák vo viacerých konaniach zastupoval JUDr. Š. T., ku ktorému má menovaný sudca negatívny postoj, a spôsobom odôvodnenia uznesenia z 5. januára 2022, sp. zn. 5 Ndt 2/2020, a to na základe (podľa sťažovateľa) nezákonne získaných obrazovo-zvukových záznamov v tzv. kauze „Chata“; (iv) úzke priateľské a kolegiálne väzby medzi členmi senátu 5T, resp. k JUDr. Danielovi Lipšicovi, LL.M.

Úvodom tejto časti považuje sťažnostný súd za potrebné uviesť, že z vyjadrenia sudcu JUDr. Juraja Klimenta vyplýva, že sa necíti byť v danej veci subjektívne zaujatý, pričom (ako vyplynie aj z nižšie

uvedeného) nebol sťažovateľom predložený dôkaz opaku.

Z pohľadu tzv. objektívneho testu nezáujatosti sudcu treba vo vzťahu k prvému okruhu námietok, ktorým prikladá sťažovateľ (ako je zrejmé z obsahu sťažnosti) najväčší význam, najprv vo všeobecnej rovine uviesť, že príbuzenský vzťah sudcu k prokurátorovi činnému vo veci, ktorá je predmetom jeho rozhodovania, môže byť dôvodom odôvodňujúcim jeho vylúčenie. Uvedené sa pritom netýka len dozorového prokurátora, t. j. prokurátora, ktorému je konkrétna vec pridelená na výkon jeho pôsobnosti v trestnom konaní (§ 17 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov), ale aj prokurátora, ktorý v danej veci vykonal hoci len čiastkový úkon, pokiaľ je jeho posúdenie pre rozhodnutie súdu v nej podstatné. Rozhodujúca pritom nie je spisová značka, pod ktorou sa trestné konanie v jednotlivých fázach formálne vedie, ale jeho predmet vymedzený trestnou činnosťou kladenou obvinenému za vinu.

V nadväznosti na to považuje najvyšší súd za podstatné, že v posudzovanej veci je sťažovateľ trestne stíhaný pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ktorý mal (veľmi zjednodušene povedané) spáchať tak, že mal odovzdať finančnú hotovosť 50.000,- eur Ing. R. E. za to, aby sa pomohlo „mladému“ Ž. v súvislosti s kauzou „Valčeky“. Trestné stíhanie bolo začaté a obvinenie bolo sťažovateľovi v tejto veci vznesené uznesením z 2. decembra 2020, ČVS: PPZ-339/NKA-BA2-2020, t. j. v konaní ktoré bolo vylúčené z veci vedenej pôvodne pod ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020. Následne bolo konanie o tomto trestnom čine a proti sťažovateľovi vedené pod ČVS: PPZ-120/NKA-BA2-2021 a ČVS: PPZ-155/NKA-BA2-2021.

Z vyjadrenia prokurátora z 23. februára 2022, č. p. VII/1 Gv 75/21/1000-32, a jeho príloh, ktoré si sťažnostný súd vyžiadal, ďalej vyplýva, že JUDr. Ondrej Repa, PhD. nebol v žiadnej z vyššie uvedených vecí (v rámci ktorých bola vyšetovaná aj iná trestná činnosť ďalších obvinených) dozorovým prokurátorom, pričom vo veci vedenej pod ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 vykonal ako službukonajúci prokurátor iba dva úkony. Konkrétne 23. októbra 2020 vyhotovil a následne podal návrh na vzatie obvinených JUDr. N. L., PhD. a plk. Mgr. U. D. do väzby a 25. októbra 2020 bol prítomný na ich výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie. Okrem toho sa 10. novembra 2020 zúčastnil v tejto veci na výsluchu obvineného JUDr. E. G.. Z pohľadu riešenej otázky je zároveň rozhodujúce, že žiaden z týchto úkonov vecne nesúvisí s trestnou činnosťou, ktorá je v tejto veci kladená za vinu sťažovateľovi a ktorá má byť predmetom posúdenia pri rozhodovaní o jeho väzbe v konaní vedenom na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Tost-š 2/2022.

Je teda zrejmé, že JUDr. Ondrej Repa, PhD. nie je a nebol v predmetnej veci činný ako prokurátor a teda skutočnosť, že je príbuzným JUDr. Juraja Klimenta, je v tomto prípade irelevantná.

Pokiaľ ide o druhú rovinu argumentácie sťažovateľa, týkajúcu sa JUDr. Ondreja Repu, PhD., a síce, že je podozrivý z manipulácie s dôkazmi v kauzách „Očistec“ a „Judáš“, v dôsledku čoho nemôže byť JUDr. Juraj Kliment (ako jeho strýko) schopný objektívne posúdiť dôkaznú situáciu ani v tejto jeho veci, treba hneď úvodom uviesť, že ide o myšlienkový konštrukt, ktorý nemá dostatočne reálny základ.

Sťažnostný súd dospel k tomuto záveru nielen na základe predloženého spisového materiálu a listín predložených sťažovateľom, ale aj na základe ďalších písomností, ktoré si vzhľadom na obvineným uplatnenú argumentáciu vyžiadal. Konkrétne aj na podklade uznesenia generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) zo 4. februára 2022, č. p. IV/3 GPt 117/21/1000-27, uznesení vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby z 10. mája a 20. júla 2021, ČVS: UIS 171/OISZ-2021, z 23. júna 2021, ČVS: UIS-233/OISZ-2021, z 13. septembra 2021, ČVS: UIS-352/OISZ-2021, a zo 14. septembra 2021, ČVS: UIS-340/OISZ-2021, a uznesenia prokurátora Krajskej prokuratúry v Bratislave zo 14. septembra, č. p. 3 Kv 41/2/1100-7, ktoré sa týkajú rôznych podozrení súvisiacich s vyšetrovaním trestných vecí vedených okrem iného aj pod ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020, ČVS: PPZ-339/NKA-BA2-2020 a ČVS: PPZ-120/NKA-BA2-2021, t. j. vo veciach, v rámci ktorých bolo vedené aj trestné stíhanie sťažovateľa, ktoré je predmetom konania v tejto veci. Informácie plynúce zo všetkých týchto podkladov však podľa sťažnostného súdu aktuálne neodôvodňujú

podozrenie, že by sa JUDr. Ondrej Repa, PhD., či už v rámci výkonu prokurátorského dozoru v niektorej z dotknutých trestných vecí alebo mimo neho, mal dopustiť akejkoľvek manipulácie s dôkazmi, ktorá by sa čo i len vzdialene mohla dotýkať úkonov vykonaných a dôkazov získaných v trestnej veci sťažovateľa, ktorá má byť predmetom rozhodovania v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Tost-š 2/2022.

Napriek argumentačnému úsiliu, ktoré síce nemožno sťažovateľovi, resp. jeho obhajcovi uprieť ale ktoré má tiež zákonné a etické limity, nemožno k opačnému záveru presvedčivo dospieť ani na základe toho, že generálny prokurátor vo vyššie zmienenom uznesení - vo vzťahu k inej trestnej veci vedenej pod sp. zn. ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 - okrem iného konštatoval, že «... obvinení [príslušníci Policajného Zboru, pozn.] boli v úzkom kontakte s prokurátorom ÚŠP JUDr. Ondrejom Repom pri plánovaní činnosti proti vyšetrovaciemu tímu Oblúk, a tento im poskytoval citlivé informácie o výsluchoch, ktoré boli vykonané na Generálnej prokuratúre SR v živých trestných veciach a zároveň sa aktívne zaujímal o stav „konania“, čo je prinajmenšom neštandardné, keďže nebol v danej trestnej veci dozorovým prokurátorom, ktorým bol JUDr. Daniel Lipšic.» O opaku nesvedčí ani to, že jeden zo svedkov v tejto veci D. D. je trestne stíhaný aj pre pokus zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť (veľmi stručne povedané) tak, že vo veci vedenej pod ČVS: PPZ-35/NKA-BA4-2019 bude vypovedať ako mu vyšetrovateľ povie, pretože on si hľadá „... hlavne naše záujmy a moje záujmy a za to som ja zvolil takúto cestu a bolo mi prisľúbené, že Repa nebude proti mne vystupovať na základe toho, čo G. vypovedal...“, keďže bez ďalšieho nie je možné tieto slová interpretovať tak, ako to robí sťažovateľ, a síce, že o takomto konaní obvineného menovaný prokurátor vedel a už vôbec nie tak, že by sa na ňom podieľal.

Sumarizujúc uvedené sťažnostný súd vo vzťahu k týmto námietkam uzatvára, že tieto nie sú z pohľadu nezainteresovaného pozorovateľa spôsobilé vyvolať objektívne oprávnenú obavu, že JUDr. Juraj Kliment nie je v tejto veci nezaujatý, keďže nemajú dostatočne reálny základ a sú iba v rovine špekulácie.

Posledne uvedené sa v celom rozsahu vzťahuje aj na snahu sťažovateľa vyvolať dojem, že jeho trestné stíhanie je súčasťou politického zápasu, do ktorého má byť zapojený aj JUDr. Juraj Kliment.

V tejto súvislosti sťažnostný súd pre úplnosť dodáva, že len skutočnosť, že sa sudca uchádza (alebo v minulosti uchádzal) o verejnú funkciu, čo býva tradične spojené s nomináciou, resp. podporou aj zo strany rôznych politických subjektov, žiadny z taxatívne vymedzených dôvodov vylúčenia sudcu uvedených v § 31 ods. 1 Trestného poriadku nenapĺňa. Žiada sa pritom zopakovať, že podľa § 32 ods. 6 veta za bodkočiarkou Trestného poriadku procesne účinnou, t. j. spôsobilou vyvolať konanie, je len taká námietka zaujatosti, ktorá je založená na skutočnostiach nasvedčujúcich existencii konkrétneho vzťahu sudcu ku konkrétnej prejednávanej veci, teda k veci, z ktorej má byť vylúčený, alebo ku konkrétnym osobám, ktoré v nej vystupujú.

Atribúty procesne účinnej námietky preto nespĺňa ani v sťažnosti všeobecne prezentované tvrdenie obvineného o úzkych priateľských a kolegiálnych vzťahoch v senáte 5T, resp. o tom, že sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta viaže k JUDr. Danielovi Lipšicovi, LLM. priateľstvo a spoločné predchádzajúce pracovné a politické aktivity.

Pokiaľ ide o námietku sťažovateľa, že JUDr. Juraj Kliment v rozhovore z 11. novembra 2020 pre denník SME vo vzťahu k nemu porušil prezumpciu neviny, sťažnostný súd uvádza, že v žiadnej časti vyjadrenia tohto sudcu, ktoré sťažovateľ vo vznesenej námietke zaujatosti cítuje, nie je vopred tvrdená jeho vina z trestného činu, ktorý je predmetom konania v tejto veci a pre ktorý bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie až neskôr, čo je zrejme aj z dôvodov napadnutého uznesenia.

Vo vzťahu k tvrdeniu sťažovateľa, že pochybnosti o nezaujatosti JUDr. Juraja Klimenta vyvoláva tiež jeho negatívny vzťah k jeho obhajcom, sťažnostný súd (v zhode s odôvodnením napadnutého uznesenia) predovšetkým uvádza, že vzťahy taxatívne vymedzené v § 31 ods. 1 Trestného poriadku, ktoré odôvodňujú vylúčenie sudcu, majú zostupnú tendenciu. Vzťah s najväčším potenciálom vyvolať pochybnosti o nezaujatosti sudcu je pomer k veci a na opačnom konci spektra stojí pomer k inému

orgánu činnému v danom konaní. Inak povedané, to, čo stačí pre vylúčenie zákonného sudcu pre jeho pomer k obvinenému, ako osobe, ktorej sa úkon priamo týka, nebude spravidla stačiť pre jeho vylúčenie z dôvodu pomeru k jeho obhajcovi, resp. k inému orgánu činnému v konaní, ktorých sa úkony súdu spravidla priamo nedotýkajú. Z tohto pohľadu potom bližšie nešpecifikované a podľa sťažovateľa neprímerané vyjadrenia JUDr. Juraja Klimenta na adresu jeho obhajcov, ďalej to že ich údajne nezdraví a ani to, že JUDr. Michal Mandzák v minulosti vo viacerých veciach zastupoval JUDr. Š. T., nepreukazujú existenciu žiadneho negatívneho vzťahu tohto sudcu k nim, a už vôbec nie takého, ktorý by bol u nezainteresovaného pozorovateľa spôsobilý vyvolať dôvodnú obavu, že tento sudca nie je schopný prísť k posúdeniu sťažovateľovej veci nezaujat.

Do úplne inej kategórie patria námietky sťažovateľa, v ktorých odvodzuje zaujatosť nielen JUDr. Juraja Klimenta, ale už aj ďalších členov senátu 5T JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta, od spôsobu odôvodnenia ich rozhodnutia v inej veci (uznesenie z 5. januára 2022, sp. zn. 5 Ndt 2/2020), a to na základe hodnotenia obsahu (podľa sťažovateľa) nezákonne získaných obrazovo-zvukových záznamov v tzv. kauze „Chata“.

K tomu sa žiada najprv vo všeobecnej rovine uviesť, že podľa ustálenej súdnej praxe sa za dôvod vylúčenia podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku nepovažuje rozdielnosť právnych názorov orgánov činných v trestnom konaní a súdu na prejednávanej veci na jednej strane a procesných strán na strane druhej, pokiaľ ide o právne otázky, ktoré sa majú vo veci riešiť, ale ani to, že sa obvinený nestotožňuje so skoršími procesnými rozhodnutiami namietaného sudcu, hoci aj v prejednávanej veci a pod.

Ani v tomto prípade tak z pohľadu § 32 ods. 6 veta za bodkočiarkou Trestného poriadku nejde o procesne účinné námietky, o ktorých by bolo treba konať. Trojčlenný senát najvyššieho súdu teda postupoval správne, keď o týchto námietkach nekonal.

To platí aj pokiaľ ide o námietku sťažovateľa, že senát 5T napriek vedomosti o náleze ústavného súdu z 9. decembra 2021, sp. zn. II. ÚS 300/2021, sa rozhodol naň neprihliadať, čoho dôsledkom bolo, že JUDr. Juraj Kliment ani v tejto veci neoznámil svoju zaujatosť, pričom členovia senátu tento stav akceptovali.

Navyše, odhliadnuc od toho, že aj podľa sťažnostného súdu nebol v tejto veci dôvod automaticky postupovať v intenciách vyššie zmieneného nálezu, keďže vo veci posudzovanej ústavným súdom (na rozdiel od tejto veci) sťažovateľ pri rozhodovaní o väzbe priamo „obvinil“ aj JUDr. Ondreja Repu, PhD. zo zastrásovania a vydierania v súvislosti s objasňovaním trestnej činnosti kladenej mu následne za vinu, členovia senátu nemajú k dispozícii žiaden procesný nástroj k tomu, aby niektorý z nich oznámil zaujatosť, ak o tom nie je sám presvedčený.

Okrem toho, pokiaľ ide o sťažnostné námietky naznačujúce letargiu a submisívny postoj JUDr. Petra Hatalu, obhajca sťažovateľa v tomto smere prinajmenšom neakceptovateľným spôsobom rezignoval na svoju povinnosť postupovať pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu, a dodržiavať pravidlá profesijnej etiky.

Na druhej strane nemôže päťčlenný senát najvyššieho súdu, v tomto prípade ako senát s vyššou funkčnou príslušnosťou, ponechať bez povšimnutia, že hoci vo vzťahu k posledne zmienenej námietke trojčlenný senát najvyššieho súdu vecne správne konštatoval, že o nej nebude konať, venoval napokon predmetnému nálezu ústavného súdu pozornosť, ktorá vzhľadom na predmet konania ďaleko presahovala požiadavky kladené na rozsah a kvalitu odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Čo je ale podstatné, zvolený spôsob polemiky s uvedeným rozhodnutím, ktorý v závere nadobúda až osobný charakter, považuje sťažnostný súd za neprípustný excés. Sťažnostný súd tým v žiadnom prípade nechce povedať, že by snád rozhodnutia súdov, včítane rozhodnutí ústavného súdu, nemohli byť vystavené odbornej a vecnej kritike. Aj so zreteľom na povinnosť každého sudcu zdržať sa pri výkone funkcie všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť jeho funkcie alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov, by sa však takáto kritika rozhodnutí

nadriadeného súdu nemala realizovať v rámci rozhodovacej činnosti, ale na iných, aj na to určených fórach. Pokiaľ najvyšší súd takýto prístup očakáva a vyžaduje vo vzťahu k inštančne nižším súdom, je nepochybne namieste ho aplikovať aj voči ústavnému súdu, ktorý aj keď nie je vo vzťahu k všeobecným súdom súdom nadriadeným, pri realizácii individuálnej ústavnej ochrany ale nepochybne disponuje vo vzťahu k nim prieskumnou kompetenciou so všetkými jej dôsledkami.

Z týchto dôvodov iný (päťčlenný) senát najvyššieho súdu jednomyselne sťažnosť obvineného Ing. U. R. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.